

11. USTALENIA DLA POSZCZEGÓLNYCH TERENÓW.

11.1. Lasy

Przewiduje się:

1. Ochronę istniejących kompleksów leśnych.

Prawie cała powierzchnia lasów znajduje się w granicach przyrodniczych Obszarów Prawnie Chronionych istniejących lub planowanych.

W związku z położeniem w granicach Parku Krajobrazowego nakazuje się:

- prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z opracowanymi przez naczelnego Zarząd Lasów Państwowych i Instytut Badawczy Leśnictwa ogólnymi zasadami zagospodarowania lasów wchodzących w skład parków krajobrazowych.

Dla lasów położonych w granicach (planowanego) obszaru chronionego krajobrazu należy liczyć się z następującymi przepisami:

Nakazy:

- prowadzenia niezbędnych linii energetycznych wysokiego napięcia poza obszarami leśnymi,
 - objęcia ścisłą ochroną wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami,
 - rekultywacji i zagospodarowania istniejących gruntów,
 - prowadzenia gospodarki leśnej zapewniającej ciągłość i trwałość lasu oraz zachowanie właściwego dla regionu składu gatunkowego według „Ogólnych zasad zagospodarowania lasów” wchodzących w skład obszaru chronionego krajobrazu,
2. Wykonanie zalesień wyznaczonych granicą rolno - leśną.

Przewiduje się zwiększenie powierzchni leśnej poprzez dolesienie 1439,6 ha gruntów, w tym 1127 ha gruntów ornych i 270 ha użytków zielonych. Z uwagi na powódź jaka miała miejsce w lipcu 1997r. zadania te mogą ulec zwiększeniu.

3. Dalsze zwiększanie lesistości gminy.

11.2. Tereny użytków rolnych

1. Ochrona gruntów rolnych będzie odbywać się w oparciu o przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych.
2. Prowadzenie gospodarki rolnej będzie odbywać się zgodnie z warunkami przyrodniczymi, ze szczególnym uwzględnieniem działań przeciwdziałających erozji gleb i rekultywacji terenów zniszczonych.
3. Na terenach występowania erozji gleb należy dążyć do zastępowania pól uprawnych przez trwałe użytki zielone oraz zadrzewienia i zakrzaczenia.
4. Zadrzewienia śródpolne, obsadzenia miedz, itp. będą zachowane i odtwarzane i będą pełnić rolę korytarzy ekologicznych.
5. Będzie się dążyć do zachowania i odtwarzania ciągów ekologicznych przy ciekach wodnych poprzez:
 - wzbogacanie zieleni wysokiej i niskiej oraz przekształcanie upraw rolnych w

trwałe użytki zielone dla wzmocnienia biologicznej obudowy cieków,

- zakaz wycinania istniejącego zadrzewienia i krzewów typowych dla łągów nadrzecznych i prowadzenia bez odpowiedniego uzgodnienia robót ziemnych i melioracyjnych.
6. Należy zapewniać miejsca dla rozrodu ptaków i płazów przez utrzymanie odpowiedniego pasa roślinności przybrzeżnej stawów hodowlanych, o jak najbardziej skomplikowanej, linii brzegowej.
 7. W miarę możliwości należy ograniczać zmianę użytkowania w stosunku do zmeliorowanych gruntów rolniczych, szczególnie zdrenowanych.
 8. Prawie cała powierzchnia użytków rolnych znajduje się w granicach istniejących lub planowanych przyrodniczych Obszarów Prawnie Chronionych. Dla tych obszarów obowiązują lub będą obowiązywać ograniczenia w ich rolniczym wykorzystaniu.

Dla obszarów położonych w Granicach Parku Krajobrazowego obowiązują zakazy:

- lokalizacji ośrodków hodowlanych na skalę przemysłową oraz wszelkich ośrodków gospodarki hodowlanej posługujących się metodą bezściółkową,
- stosowanie pestycydów z I i II grupy toksyczności oraz wszelkich pestycydów w odległości do 50 m od brzegów rzek, strumieni i stawów, niszczenie lub uszkodzanie zadrzewień i zakrzaczeń śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych.

Dla Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórz Trzebnickich reżim ochronny będzie niższy, ale można się spodziewać wprowadzenia następujących przepisów:

nakazy:

- objęcia ochroną wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami,
- rekultywacji i zagospodarowania istniejących gruntów,
- prowadzenia gospodarki rolnej nie doprowadzającej do degradacji gleb i innych elementów środowiska, ze szczególnym zwróceniem uwagi na ostrożność w stosowaniu środków chemicznych (pestycydów I i II grupy),
- zakładania nowych i uzupełnienia istniejących zadrzewień.

zakazy:

- niszczenia obszarów zabagnionych i zatopionych,
- prowadzenia czynności powodujących wzmożenie procesów erozyjnych, likwidowania zadrzewień i zakrzaczeń.

Z uwagi na korzystne uwarunkowania środowiskowe, a szczególnie na dość silnie wiejące wiatry oraz z uwagi na ukształtowanie terenu wyznacza się lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą. Obszar tych lokalizacji wyznacza się na załączniku graficznym do zmiany studium i jest to potencjalny teren lokalizacji zespołu elektrowni wiatrowych.

W wyznaczonych terenach użytków rolnych dopuszcza się lokalizację wież elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną w tym drogi, linie elektroenergetyczne, główny punkt zasilania oraz inne obiekty, które mogą wystąpić w zależności od potrzeb.

11.3. Tereny osiedlowe

11.3.1. Ustalenia ogólne

Lokalizacja i kształtowanie nowej zabudowy musi odbywać się przy uwzględnieniu przepisów szczególnych i odrębnych a przede wszystkim dotyczących ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego oraz ochrony gruntów rolnych.

1. Inwestowanie będzie odbywać się z zachowaniem wartości historycznych układów przestrzennych i zabudowy. Inwestowanie na terenach o najwyższych walorach środowiska kulturowego będzie odbywać się w oparciu o odpowiednie opracowanie planistyczne.
2. Pożądane jest sytuowanie nowej zabudowy przede wszystkim w istniejących układach osadniczych, w powiązaniu z istniejącym układem dróg lub jako jego kontynuacja.
3. Prawie wszystkie miejscowości położone są w granicach obszarów objętych lub przewidzianych do objęcia ochroną prawną środowiska przyrodniczego. Stosowane w budownictwie formy architektoniczne muszą harmonizować z walorami krajobrazowymi obszarów chronionych, nie dopuszcza się wznoszenia obiektów i instalowania urządzeń powodujących ujemne oddziaływanie na środowisko i krajobraz.
4. Rozwój przestrzenny miejscowości i terenów uzależniony jest od możliwości wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej a w szczególności wodno - kanalizacyjne. Urządzenia melioracyjne nie mogą być wykorzystywane do usuwania zanieczyszczeń z terenu gospodarstw i zagród wiejskich.
5. Należy zapewnić ochronę wód poprzez:
 - a. w dolinach cieków nie należy lokalizować wysypisk odpadów, oczyszczalni ścieków, zbiorników na kiszonki, składowisk i magazynów środków ochrony roślin itp.,
 - b. należy ograniczyć zabudowę mieszkaniową i gospodarczą, infrastrukturę techniczną w dolinach rzek, a szczególnie w przybrzeżnej ich części,
 - c. linie zabudowy od wód płynących utrzymać w odległości zapewniającej możliwość wykonania robót konserwacyjnych sprzętem mechanicznym.

11.3.2. Ustalenia dla Wińska.

Zakłada się:

1. Wzrost liczby mieszkańców do około 2500 osób i rozwój jako ośrodka miejskiego o funkcjach usługowej, administracyjnej i przemysłowej.
2. Docelową zmianę układu komunikacyjnego miasta poprzez usunięcie tranzytu drogi krajowej przez wykonanie obejścia po stronie południowej i wschodniej.
3. Wyodrębnienie i wykształcenie stref funkcjonalnych:
 - strefę a centralnej części miasta - obejmującą wpisane do rejestru zabytków centrum Wińska gdzie wymagane jest opracowanie planu miejscowego

zagospodarowania przestrzennego z elementami rewaloryzacji struktury staromiejskiej,

- strefę b otaczającą strefę a, która obejmuje głównie tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej istniejącej i planowanej,
 - strefę c planowanych terenów przemysłu, składów i obsługi gospodarki komunalnej, wyznaczoną przy zachodniej granicy Wińska,
 - strefę d obejmującą obszar położony w południowej części obrębu miejscowości. Teren obecnie jest użytkowany w większości jako grunty rolne i leśne. Przewiduje się zakaz wprowadzania zabudowy na nowe tereny.
4. Zwiększenie udziału terenów usługowych i publicznych, poprzez lokalizację usług centrotwórczych dla potrzeb ludności Wińska, gminy i turystów.
 5. Wyznaczenie terenu pod budownictwo mieszkaniowe dla zaspokojenia potrzeb wspólnoty samorządowej.
 6. Inwestowanie na terenie Wińska będzie odbywać się w oparciu o opracowane plany miejscowe.

Materiałem graficznym dla Wińska jest rysunek nr 3 w skali 1:10000.

11.3.3. Ustalenia dla zabudowy wiejskiej

Tereny zabudowy wiejskiej obejmują przeważnie tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej, także usług i drobnego rzemiosła. W zabudowie niektórych wsi wyróżniają się zespoły podworskie i obiekty gospodarstw specjalistycznej produkcji rolniczej. W większości wsi występuje redukcja zabudowy.

1. Dla terenów położonych w Parku Krajobrazowym Doliny Jezierzycy czyli części wsi: Orzeszków, Konary, Moczydelnica Klasztorna,

Zakazuje się:

- a. lokalizacji nowych zakładów przemysłowych,
- b. budowy nowych dróg kołowych,
- c. lokalizacji składowisk i wylewisk odpadów pochodzących z poza terenu Parku,
- d. utrzymania otwartych kanałów ściekowych,
- e. lokalizacji ośrodków wypoczynkowych i indywidualnych domków letniskowych, poza granicami jednostek osadniczych.

Obowiązuje:

- a. nakaz szczególnej dbałości o zabytki kultury materialnej w formach i zakresie uzgodnionym z właściwymi organami służby konserwatorskiej,
 - b. harmonizowania budownictwa z otoczeniem przyrodniczym.
2. Dla wsi położonych na obszarze planowanego Nadodrzańskiego Głogowsko - Lubińskiego Parku Krajobrazowego należy się spodziewać wprowadzenia podobnych ograniczeń.

3. Dla miejscowości położonych na projektowanym Obszarze Chronionego Krajobrazu Wzgórz Trzebnickich przewiduje się obowiązywanie następujących ograniczeń:
 - a. nakaz stosowania w budownictwie form architektonicznych harmonizujących z walorami krajobrazowymi okolic obszaru chronionego krajobrazu,
 - d. zakaz wznoszenia obiektów i instalowania urządzeń powodujących ujemne oddziaływanie na środowisko i krajobraz.
4. We wszystkich wsiach gminy zaleca się:
 - a. w pierwszej kolejności wprowadzanie nowej zabudowy jako zabudowy plombowej i jako uzupełnianie istniejącej przy drogach osiedlowych gminnych,
 - b. przeznaczanie pod zabudowę przede wszystkim terenów, które posiadają zgody na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze,
 - c. lokalizowanie usług publicznych w pierwszej kolejności na działkach będących własnością gminy usytuowanych wśród skupisk istniejącej zabudowy,
 - d. lokalizowanie usług komercyjnych w pierwszej kolejności na działkach usytuowanych wśród istniejącej zabudowy.

12. KOMUNIKACJA

12.1. Uwarunkowania istniejącego układu

12.1.1. Uwarunkowania lokalizacyjne

Główne ciągi komunikacyjne o charakterze międzynarodowym i międzyregionalnym omijają obszar gminy Wińsko.

Droga krajowa i wojewódzkie pełnią funkcję dróg regionalnych obsługujących północno - zachodnią część byłego województwa wrocławskiego oraz województw sąsiednich, jak również pełnią funkcję dróg zbiorczych dla pozostałych dróg o niższych kategoriach. Pozostałe drogi - powiatowe i gminne pełnią funkcję dróg lokalnych, obsługujących poszczególne jednostki osadnicze.

Gmina posiada sprawną sieć zewnętrznej i wewnętrznej komunikacji drogowej poprzez którą jest powiązana z ościennymi ośrodkami miejskimi w Ścinawie, Wołowie oraz Wąsoszu i Rawiczu. Istniejąca linia kolejowa Wrocław - Zielona Góra - Szczecin przecinająca niewielki obszar na południu gminy zapewnia tym terenom dogodne bezpośrednie połączenie z Wrocławiem i Głogowem. W przewozach pasażerskich dla obszaru gminy główną rolę odgrywa komunikacja PKS.

Położenie gminy z dala od dużych ośrodków gospodarczych oraz głównych tras tranzytowych ogranicza w znacznym stopniu możliwość jej gospodarczego rozwoju. Szansę dla rozwoju gminy może stanowić rzeka Odra i realizacja nowej przeprawy mostowej w Ścinawie dostosowanej do przenoszenia ruchu ciężkiego wraz z modernizacją drogi krajowej nr 337 w układzie docelowym.

12.1.2. Układ drogowy.

Długość dróg krajowych wynosi 20,1 km, a długość dróg wojewódzkich 23,1 km, co stanowi 20% długości całej sieci drogowej na terenie gminy. Uzupełnienie tego układu

stanowią drogi powiatowe o długości 83,6 km (38,7%) i drogi gminne o łącznej długości 89 km, w tym o nawierzchni twardej 20,0 km (20,9 %). Drogi te przeznaczone są dla obsługi połączeń wsi pomiędzy sobą, obsługi wsi i punktów obsługi rolnictwa, zbiorczych dojazdów do pól i terenów leśnych.

Aktualna sieć drogowa na terenie gminy przedstawia się następująco

- droga krajowa-nr 337,
- drogi wojewódzkie - nr 334, 338, 340,
- drogi powiatowe
- drogi gminne

a. droga krajowa nr 337 Załęcze - Wińsko - Ścinawa - Lubin łączy węzeł drogowy w Rawiczu, w którym zbiegają się drogi prowadzące ruch z północnych i centralnych regionów kraju /dr. nr 5, 324/ z Legnicko - Głogowskim Okręgiem Miedziowym /KGHM/ (drogą nr3), a także poprzez Lubin, Chojnów z autostradą A-4 oraz przejściami granicznymi na zachodzie i południu kraju. Droga pełni funkcję połączenia lokalnego i regionalnego.

Klasa techniczna drogi - "G1/2 prędkość projektowa Vp-60 km/h, jezdnia 6,0 m. nawierzchnia bitumiczna. Utrudniony przejazd przez obszary zabudowane Piskorzyny, Wińska i Krzelowa. Przejazd przez Wińsko oraz Krzelów kręty o parametrach zbliżonych do klasy Z i L przy ograniczonej prędkości do 40 km/h stwarza znaczne uciążliwości dla środowiska naturalnego, istniejącej zabytkowej zabudowy oraz zagrożenie dla ruchu drogowego i pieszych. W ciągu drogi znajduje się most na rzece Odrze po remoncie kapitalnym, lecz o ograniczonej nośności.

b. drogi wojewódzkie

Droga nr 340 Ścinawa - Wołów - Oleśnica. Droga krzyżująca się z drogą krajową nr 337 w obszarze przeprawy mostowej na Odrze w miejscowości Ścinawa stanowi istotne z punktu widzenia tranzytu połączenie drogowe prowadzące ruch z zachodnich i północnych regionów kraju /do drogi nr 3/ z obszarem aglomeracji wrocławskiej, a także poprzez Wołów, Trzebnicę i Oleśnicę z obszarem Namysłowa, Częstochowy i Górnego Śląska. Droga pełni funkcję połączeń lokalnych i regionalnych w skali regionu. Droga na terenie gminy przebiega w terenie równinnym zalewowym. Droga klasy G 1/2 (poprzednio KD IV). Prędkość projektowa 60-70 km/h, jezdnia 6.0 m. Nawierzchnia bitumiczna i kostka,

Droga Nr 334 Nieszczyce - Moczydlnica Dworska. Droga stanowi jedno z głównych połączeń obsługujących obszar gminy oraz gminy ościenne, spełnia funkcję połączenia lokalnego międzypowiatowego. Droga w terenie równinnym, użytkowanym rolniczo, obsługująca bezpośrednio położone wzdłuż niej miejscowości.

Klasa techniczna „Z 1/2” Prędkość projektowa Vp-60 km/h, jezdnia 4,5 - 5,0 m. bitumiczna. Utrudniony przejazd przez Krzelów, gdzie ruch na kierunku drogi nr 334 pokrywa się z drogą krajową nr 337.

Droga Nr 338 Wińsko - Wołów - Lubiąż. Obsługując obszar gminy stanowi główne

połączenie z siedzibą powiatu wołowskiego do którego gmina należy. Jest także istotnym połączeniem z przeprawą mostową na Odrze w miejscowości Lubiąż. Droga pełni funkcję połączeń lokalnych i regionalnych w skali regionu. Klasa techniczna „G1/2” - Prędkość projektowa Vp-60 km/h, jezdnia o szerokości 5,5 m. a w obszarach zabudowanych - chodniki. Nawierzchnia bitumiczna.

Uzupełnieniem układu podstawowego na terenie gminy są drogi powiatowe o parametrach klasy Z i L oraz drogi gminne o parametrach klasy L i D.

c. Drogi powiatowe

Mają znaczenie lokalne i w większości odpowiadają parametrom Z i L klasy technicznej, jednak bliskość istniejącej zabudowy przy przejściach przez obszary zabudowane stanowi poważne zagrożenie dla ruchu drogowego przy jednoczesnym ograniczeniu przepustowości tych dróg.

Do dróg powiatowych należą drogi nr:

- 47 712 Wińsko - Białawy Wlk. - Żmigród
- 47 714 Wińsko - Pełczyn
- 47 715 gr. województwa - Wińsko
- 47 719 Małowice.-Gryżyce-Wińsko
- 47 721 Małowice-Orzeszków-dr.nr 334
- 47 725 dr. nr 47715 - Wrzeszów -Łazy
- 47 726 Wińsko-Grzeszyn
- 47 727 dr. nr 47712-Białków
- 47 732 gr.woj. -Białawy Wlk. -Trzcinica Mała-Pełczyn
- 47 734 Smogorzów Wlk.- gr. województwa
- 47 747 Warzęgowo-Pierusza-Pawłoszewo-Staszowice-Aleksandrowice.
- 47 779 dr. nr 337 - Słup
- 47 780 Wrząca - Piskorzyna
- 47 543 Barkowo -dr. nr 47732

d. Drogi gminne.

Drogi posiadające jezdnie o szerokości 3,0 - 5,0 m., o nawierzchniach brukowych, tłuczniowych, kostkowych i bitumicznych, są w znacznym stopniu dekapitalizacji, wymagają wzmocnienia podbudowy i remontu nawierzchni. Pozostałe drogi to drogi gruntowe, nieprzejezdne w okresach jesienno - wiosennych, wymagające dostosowania do potrzeb obsługi transportu rolniczego poprzez ich utwardzenie. Zdecydowana większość dróg nie odpowiada parametrom przypisanych im klas technicznych.

12.1.3. Analiza natężeń i struktury ruchu na sieci drogowej.

Wg pomiaru generalnego przeprowadzonego w 1995 roku na sieci dróg krajowych (obecnie dróg krajowych i wojewódzkich) w porównaniu z rokiem 1990 nastąpił wzrost natężeń ruchu drogowego o około 30 %.

Najbardziej dynamicznie obciążone są drogi nr 334, 338 i 340, gdzie przyrosty ruchu są